

Constantin Opreșan - martirul filozof (Ρουμανικά,

„Nu este atâta de strălucit cerul care se

împodobeste cu mulțimea stelelor pe cât sunt înfrumusețate trupurile mucenicilor cu strălucitele puroaie ale rănilor.” (Sfântul Ioan Gură de Aur)

Noul Mucenic al lui Hristos Constantin Opreșan a trăit în această vale a plângerii 37 de ani. Înzestrat cu mare talent poetic și filozofic, după ce „ucenicește” o vreme pe lângă Martin Heidegger la Freiburg, este arestat în 1948 la Cluj laolaltă cu floarea studențimii românești pentru vina de a-L iubi pe Hristos și a dori o Românie creștină. Lasă în urmă carieră, tinerețe, soție, familie și tot ce înseamnă bucurie și strălucire lumească pentru a se îmbrăca în slava cea nepieritoare a Crucii în temnițele comuniste.

Numele său a fost un simbol al verticalității creștine pentru cei din generația sa, motiv pentru care vrăjmașul mântuirii a pornit asupra lui război puternic, vrând să piardă cât mai multe suflete. La Pitești, Gherla, Jilava, Constantin Opreșan a pătit chinuri cumplite, adevărate pagini de martirologiu românesc.

Schinguirea lui Constantin Opreșan - Gherla

Instinctiv, toți cei din jur se strângeau în jurul lui Opreșan, ca lângă ultimul punct de

salvare care trebuia el însuși salvat. Turcanu s-a apropiat de Oprișan, vrând să-l sfâșie. S-a oprit la jumătatea drumului, scrâșnind printre dinți. Oprișan l-a privit fără să clipească. ([περισσότερα...](#))